

F. t. l. om ophævelse af 100 love og retsfor skrifter

at ministeren mener, der er tale om en bevilling eller undtagelse. Hvis det er en undtagelse - fra hvilken lov da? Hvis en bevilling har hjemmel i en bestemmelse, der er mere end 330 år gammel, og vi siden har fået en grundlov, så vil det vel være mest naturligt at følge grundlovens bestemmelser og gå i Folketinget med en lov og dermed få fornyet hjemmel.

Bestemmelsen i grundlovens § 25 var en overgangsbestemmelse og ikke en hjemmel, der kan anvendes ved nye forskrifter.«

Svar (7/7 99)

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

»Det oprindelige retlige grundlag for Akademiet i 1754 var den af Frederik V udstedte fundats. Det er ministeriets opfattelse, at fundatsen er udstedt med hjemmel i Kongelovens art. 3, og at den fortsat udgør hjemmel for udstedelse af retsregler om Akademiet også i tiden efter grundloven, så længe der ikke er lovgivet herom. Dette er i overensstemmelse med formålet for grundlovens § 25, der er en overgangsbestemmelse, som regulerer forholdet til førkonstitutionelle administrative retsfor skrifter. Det har således været retssædvane siden grundloven at udstede regler om Akademiets forhold som rent administrative forskrifter.

Det indgår imidlertid i ministeriets overvejelser at tilvejebringe en moderniseret lovhjemmel for fremtidige bekendtgørelser om Akademiet i forbindelse med en eventuel lov om billedkunst.«

Kulturministeren har gjort som loven, eftersom det nu fremgår af ministerens udkast til »Lov om billedkunst«, at der bliver tilvejebragt hjemmel til at udstede regler om Det Kongelige Akademi for de Skønne Kunsters forhold.

Eksempel 2:

Til trods for, at grundloven har en særlig bestemmelse i § 66 om, at folkekirkens forfatning ordnes ved lov, er denne bestemmelse aldrig blevet udnyttet. Derimod er grundlovens § 25 ofte blevet anvendt som hjemmel for Kirkeministeriets forskrifter. Derfor et spørgsmål fra Kim Behnke til kirkeministeren. Spørgsmål S 1057 af 13. januar 2000 (folketingsåret 1999-2000, Folketingets forhandlinger side 3653)

»Vil ministeren tage initiativ til, at der fremsættes et lovforslag, der skaber lovhjemmel til, at ministeren kan udstede en række administrative forskrifter?

Begrundelse

Det vil give et bedre overblik, såfremt det direkte fremgår af en lov, hvilke bemyndigelser ministeren

har. Så vidt spørgeren har kunnet finde ud af, er Kirkeministeriet det ministerium, der hyppigst benytter overgangsbestemmelsen i grundlovens § 25 til at udstede bekendtgørelser (resolutioner). I øvrigt må grundlovens § 25 antages at være tænkt som en overgangsregel. Grundlovens § 66 angiver, at »Folkekirkens forfatning ordnes ved lov«. Men det er aldrig sket. Når man gennem så mange år har afstået fra at ordne folkekirkens forfatning ved lov, så er det uholdbart, at der blot bliver anvendt § 25 som hjemmel til at udstede bekendtgørelser m.v.

En etablering af en lovhjemmel til udstedelse af bekendtgørelser, der er vedtaget af Folketinget, og ikke blot hjemlet i grundlovens § 25 burde ikke være en uoverkommelig opgave, idet et lovforslag kunne udformes meget enkelt. F.eks.:

Lov om en række bemyndigelser til kirkeministeren.

§ 1. Kirkeministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om:

Ritualer for dåb, ritualer for konfirmation, ritualer for vielse, ritualer for begravelse, ritualer for kirkeindvielse, ritualer for kirkegårdsindvielse, ritualer for præstevielse, ritualer for bispevielse, provsteindsættelse, nadver, oversættelse af Det Nye Testamente, Det Gamle Testamente samt andre skrifter, anerkendte menigheder, gudstjenester, prædikener og prædikentekster, oprettelse, nedlæggelse og ændringer af sogne, osv.

§ 2. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Såfremt der allerede skulle være en holdbar lovhjemmel til nogle af ovennævnte eksempler, kan de selvfølgelig blot udgå.«

Svar (20/1 2000)

Kirkeministeren (Margrethe Vestager):

»Regeringens kompetence til uden hjemmel i en lov at regulere en række kirkelige anliggender, f.eks. gudstjenester og kirkelige handlinger hviler på forfatningssædvane, der går tilbage til overgangen fra enevælden til demokratiske forfatningsforhold i 1849. Selvom Folketinget når som helst vil kunne bestemme, at de pågældende anliggender skal reguleres ved lov, finder jeg ikke anledning til at søge gennemført en ændring af den nugældende ordning, der fungerer hensigtsmæssigt.«

10. Der kan være fejl og mangler i dette forslag.

Forslagsstillerne er opmærksomme på, at der kan være enkelte af de love og retsfor skrifter, som foreslås